

Bilag 2.

København, den 8. Maj 1919.

Til det af Folketinget nedsatte Udvalg vedrørende Beværterloven.

Paa 102 Fagorganisationers (med ca. 145 000 Medlemmer) Vegne tillader vi os at rette en Henvendelse til det højtærede Udvalg.

Som det vil bemærkes af Ædruelighedskommissionens Betænkning Side 278—79, har vi rettet en Henvendelse til nævnte Kommission vedrørende Bajerskøllet. Af denne Henvendelse fremgaar det, hvorledes Arbejderne ser paa Bajerskøllet dels med Hensyn til Arbejdsløshedsspørgsmaalet indenfor den specielle Industri og dels ud fra et Ædruelighedsstandpunkt.

Derefter har Udvalget i December Maaned f. A. rettet Henvendelse til Hr. Indenrigsminister Ove Rode, af hvilken Henvendelse vi tillader os at vedlægge en Genpart.

Siden da er Ædruelighedskommissionen blevet færdig med sit Arbejde vedrørende Beværterlovens Revision, og til vor store Beklagelse ser vi, at Betænkningen og det af denne fremgaaede Lovforslag i den Grad er præget af visse yderliggaaende Afholdsfolks Syn paa Livet og Lyst til at øve Tvang overfor anderledes tænkende Medborgere, at man paa et enkelt Felt af det fuldt færdigbehandlede Forslag til en ny Beværterlov har forsøgt et ligefremt Overgreb mod den arbejdende Stand.

Den Bestemmelse, vi sigter til, findes ogsaa i det Forslag til Lov, der nu er forelagt Rigsdagen.

I Forslagets § 24 er der til den nugældende Bestemmelse sket følgende Tilføjelse:

„Marketenderier i Kaserner, Fabrikker, Værksteder og paa Arbejdspladser maa ikke udskænke eller forhandle stærke Drikke. Paa saadanne Steder og Pladser maa heller ikke anden Udskænkning eller Forhandling med stærke Drikke finde Sted.“

Hvis denne Tilføjelse bliver en Del af den kommende Lov, vil det være ensbetydende med, at Arbejderen paa Fabrikker, Byggepladser, Maskinværksteder, offentlige Institutioners Værksteder og lignende Arbejdspladser, der spænder over et forholdsvis stort Areal, som gerne er aflaaet og afsondret fra Omverdenen, ikke mere hos Marketenderne paa Pladsen kan købe sig en Bajer eller andre saakaldte „stærke Drikke“ til Maaltidet eller en Pilsner, naar han er tørstig, ligesom det efter Paragraffens Ordlyd er forment Arbejderen at lade en Ølhandler eller anden handlende bringe saadanne Drikkevarer til Arbejdspladsen. Hvorledes skal man ellers forstaa Tilføjelsens sidste Punktum, som vi atter gengiver nedenstaaende:

„Paa saadanne Steder og Pladser maa heller ikke anden Udskænkning eller Forhandling af stærke Drikke finde Sted.“

Det beroliger os ikke, at man i Forklaringen til § 24 (se Ædruelighedskommissionens Betænkning Side 16—17) udtaler, at dette nye Forbud iscenesættes „dog med fuld Bibeholdelse af personlig Frihed til at medbringe til sit private Forbrug“.